

מ"ת 54442/11/16 - מוחמד אלהוזייל נגד מדינת ישראל - פמ"ד פלילי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 54442-11-16 מדינת ישראל נ' אלהוזייל(עציר)

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקש מוחמד אלהוזייל (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר
נגד המשיבה מדינת ישראל - פמ"ד פלילי
המשיבה ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון

החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש מבית המשפט, לעיין מחדש בהחלטתו בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים מיום 08.12.2016, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה עבירות של קשירת קשר לפשע, חבלה בכוונה מחמירה - שתי עבירות, עבירות בנשק (נשיאה והובלה), איומים, הסתייעות ברכב, בכך שיורה לשרות המבחן לערוך תסקיר חדש, שיבחן חלופת מעצר, בהינתן הסכם ה"סולחה" בין משפחת המבקש למשפחת המתלוננים מיום 14.12.2016. בנוסף, עמד הסנגור על היותו של המבקש בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, לומד כסטודנט לעבודה סוציאלית במכללת "מרכז הנגב".

2. בא-כוח המשיבה מנגד, עתר לדחות את הבקשה לעיון חוזר, שכן לשיטתה לא התקיימו נסיבות ועובדות חדשות, כנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ, שמצדיקות עיון מחדש בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. אשר לטענה בדבר קיומו של הסכם "סולחה" - נטען, כי בית המשפט העליון קבע לא פעם, כי הסכם "סולחה", גם אם יש לו משמעות ביצירת מהלך חיובי לקראת פיוס בין פלגים יריבים, משקלו הוא יחסי בלבד, ולרוב אין בו כדי לשמש ערובה של ממש להסרת סכנה מהתלקחות אפשרית של מעשי איבה נוספים בין צדדים עוינים זה לזה.

עוד נטען, כי גם בהנחה ונערך הסכם "סולחה", הרי לא חלף זמן ניכר אשר יעיד על איתנותה של ה"סולחה".

בנוסף, הפנה בא-כוח המשיבה לטעמים והנימוקים שעמדו בבסיס החלטתו של בית המשפט להורות על מעצרו של המבקש עד תום בהחלטה מיום 08.12.2016 - פיסקה 6, עמ' 12 להחלטה.

3. לענייננו, ובאשר לקיומו של הסכם "סולחה" וכן להיות המבקש אדם נורמטיבי וללא עבר עובר למעצרו - יפים דברי בית המשפט העליון בבש"פ 2324/08, שם נקבע, כי:

"לא אחת עברו הנורמטיבי של מי שמואשם בעבירת אלימות על רקע סכסוך בין משפחות כאמור אינו נתון בעל משקל רב, הואיל ומקור הסיכון מפי נאשם כזה, אינו טמון בהיותו עבריין מועד, אלא נובע מן החשש שכתוצאה מן הסכסוך יבוצעו מעשי אלימות נוספים."

אשר למוסד ה"סולחה" - נקבע, קיומה של סולחה עשוי להיות שיקול בבדיקתה של האפשרות לחלופת מעצר והחלופה עצמה, שכן היא מקרינה על עוצמת הסיכון הנשקפת מן הנצים - אך אינה שיקול מכריע אין בלתו לעניין השחרור.

עוד נפסק בבש"פ 590/08, מדינת ישראל נ' שריף:

"הסולחה איננה מהווה תחליף להליך השיפוטי... קשה לייחס להסכם הסולחה משקל משמעותי, בעיקר כאשר ברור שהנאשם איננו מודה במעשים וממילא גם איננו מתחרט עליהם... גם אם יש לסולחה משמעות ביצירת מהלך חיובי לקראת פיוס בין פלגים יריבים, משקלו הוא יחסי בלבד".

4. לאחר ששמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים, ועיינתי שוב בהחלטת המעצר שניתנה בעניינו של המבקש בתאריך 08.12.2016, ועל רקע המבחנים שנקבעו בפסיקה, לא שוכנעתי שבשלב הזה התגבשו נסיבות ועובדות חדשות, המצדיקות בחינת חלופת מעצר, וביתר שאת, משטרם חלף זמן ניכר אשר יעיד על איתנותה של ה"סולחה" בין הנצים. דברים אלה מצטרפים לטעמים והנימוקים שעמד עליהם בית המשפט בהחלטתו מיום 08.12.2016.

על כן, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ז, 14 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.